

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1952/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Вјештица, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Владан Петровић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужилаца и туженог, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6145/20 од 12.01.2021. године, у седници одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6145/20 од 12.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6145/20 од 12.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против решења о трошковима поступка из става другог пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6145/20 од 12.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1312/18 од 14.07.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди постојање службености пута, пролаза и провоза делом катастарске парцеле број .., као послужног добра у корист катастарских парцела број .. и број .., као повласних добара, почев од Ибарског пута-јавне саобраћајнице, па до границе са катастарском парцелом број .. у ширини од 2м уз катастарску парцелу број .., све КО ..., што је тужени дужан да трпи, призна и дозволи тужиоцима да на основу ове пресуде изврше упис права службености у катастру непокретности и другим јавним књигама. Другим ставом изреке, тужба тужиоца против тужених ГГ и ДД, обоје из ... је повучена. Трећим ставом изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 927.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6145/20 од 12.01.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Другим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што су обавезани тужиоци да туженом на име трошкова парничног поступка исплате износ од 240.000,00 динара. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), а ради уједначавања судске праксе, а тужени на решење о трошковима поступка из става другог пресуде због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужилаца. Трошкове није тражио.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се оспоравањем закључка другостепеног суда да тражена службеност није установљена на начин како то тужиоци тужбом траже, заправо оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права. Осим тога, уз ревизију нису достављене одлуке различите садржине, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 23.11.2009. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 10.000,00 динара. Другостепена побијана одлука је донета 12.01.2021. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог изјављеној против решења о трошковима поступка из става другог изреке другостепене одлуке у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Како се се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 420. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**